

A pillanat fogságában

(RPI Országjáró konferencia-szinopszis, 2026. augusztus)

Célközönség: Református köznevelési intézmények pedagógusai

Tanévkezdő ikerrendezvény, két egymást követő napon budapesti illetve debreceni helyszínen.

Korunk emberének meghatározó tapasztalata az azonnaliság kultúrája: a digitális környezet állandó jelenléte, a tervezhetőség bizonytalanná válása és a figyelemért folytatott folyamatos verseny. Az információk, ingerek és elvárások folyamatos áramlása egyre inkább a jelen pillanatba zár bennünket. A digitális világ a gyors reakciót jutalmazza, a fogyasztói kultúra az azonnali kielégülést kínálja, miközben a jövő tervezhetősége egyre bizonytalanabbnak tűnik. Aktuális feladat annak újragondolása, hogy mi az iskola küldetése, és milyen emberi értékeket kívánunk közvetíteni a következő nemzedékek számára.

A keresztyén meglátás szerint nem a pillanat rabságában élünk, hanem a bizonyosság (Isten kijelentése, már megtapasztalt szabadítása), a jelenlét (közösség, kegyelem) és a reménység (elhívás, jövő) hármasság idődimenziójában.

A konferencia arra keresi a választ, hogyan segíthetjük a ránk bízott gyermekeket abban, hogy ne váljanak a pillanat foglyaivá, hanem képessé váljanak a távlatos gondolkodásra, az önreflexióra és a felelős döntésekre. Ehhez mindenekelőtt szeretnénk új perspektívákat mutatni a jövő iskolájáról gondolkodva a pedagógusoknak is. A képzelőerő szerepéről, az érzelmi önszabályozásról és a digitális emlékezetvesztés kihívásairól szóló előadások azt vizsgálják, milyen emberi képességekre lesz szükség a következő évtizedekben.

A református pedagógia a kapcsolataink és kötődéseink jelentőségét hangsúlyozza. Az imádság, a történetek, az ünnepek, a természethez és a közösséghez való kapcsolódás olyan gyakorlatok, amelyek segítenek kilépni a sürgető jelenből és rátekinteni életünk tágabb összefüggéseire. Ugyanilyen fontos az intézményekben a tudatos vezetői fókuszok és prioritások kijelölése is. A nevelés feladata nem csupán az alkalmazkodás a változó világhoz, hanem az is, hogy maradandó kapaszkodókat adjon a következő nemzedékek számára. Ehhez konkrét módszertani eszközök is hozzárendelhetők: a konferencia kiemeli a projektpedagógia, a fejlesztő értékelés és az időgazdálkodás tanulásának személyiségformáló erejét.

A konferencia közös üzenete, hogy a nevelés legfontosabb tere továbbra is a személyes találkozás, a figyelem és a jelenlét. A konferencia résztvevői együtt gondolkodnak arról, hogyan nevelhetünk időtálló embereket egy pillanatközpontú világban, hogyan lehet az iskola olyan hely, ahol a pillanat értékké válik, de nem válik börtönné; ahol a gyermekek megtanulnak tudatosan jelen lenni, emlékezni, remélni és a jövő felé tekinteni.

2026. május – június.

Szerkesztette: Márkus Gábor